

Warszawa, dnia 29 marca 2012 r.

**Wytyczne dotyczące kodów odpadów
przyjmowanych do stacji demontażu i punktów zbierania pojazdów
oraz powstających w wyniku demontażu
pojazdów wycofanych z eksploatacji
oraz w strzępiarkach odpadów**

Uwagi wstępne:

Niniejsze wytyczne dotyczą pojazdów wycofanych z eksploatacji podlegających ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, z późn. zm.), czyli wycofanych z eksploatacji pojazdów samochodowych zaliczonych do kategorii M1 lub N1 i motorowerów trójkołowych zaliczonych do kategorii L2e, określonych w przepisach o ruchu drogowym, odpadów powstałych w wyniku ich demontażu oraz odpadów powstałych w wyniku przetwarzania odpadów z demontażu. W odniesieniu do kodów odpadów zaleca się stosowanie tych wytycznych również do pojazdów nieobjętych w/w ustawą.

W związku z powyższym niniejsze wytyczne zostały podzielone na trzy rozdziały dotyczące punktów zbierania pojazdów, stacji demontażu i strzępiarek.

Zgodnie z ustawą o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, demontaż pojazdów wycofanych z eksploatacji może być prowadzony wyłącznie w stacji demontażu.

W/w ustawa oraz rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 28 lipca 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla stacji demontażu oraz sposobu demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 143, poz. 1206, z 2007 r. Nr 128, poz. 892 oraz z 2010 r. Nr 198, poz. 1317) określają, jakie czynności powinny być przeprowadzone w stacji demontażu. Zgodnie z w/w rozporządzeniem obligatoryjny demontaż obejmuje działania opisane poniżej w rozdziale dotyczącym stacji demontażu w pkt I, II i IIIA. Demontaż może obejmować również działania określone w pkt III B i IIIC. Pozostałość po demontażu została opisana w pkt IV. Biorąc pod uwagę definicję stacji demontażu zawartą w w/w ustawie, oprócz demontażu, w stacji demontażu mogą być podejmowane czynności w celu odzysku lub przygotowania do unieszkodliwiania powstałych z demontażu odpadów (pod warunkiem, że stacja demontażu jest odpowiednio wyposażona) – ich przykłady zostały opisane w pkt V. Należy przypomnieć, że czynności te powinny być ujęte w decyzji.

Opisując przyjmowane i powstające w wyniku przetwarzania odpady podawano ich kody. Kody odpadów są określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206).

Masa odpadów przekazywanych, potwierdzona wynikiem ważenia (kwitem wagowym), powinna być zgodna z masą wpisywaną w karcie przekazania odpadu.

Punkty zbierania pojazdów

Pojazdy wycofane z eksploatacji są przyjmowane do punktu zbierania pojazdów pod kodem 16 01 04*. W przypadku pojazdów, które uległy zniszczeniu wskutek zdarzeń losowych lub które zostały częściowo zdemontowane w wyniku nielegalnego demontażu, a wskutek działań inspekcyjnych i kontrolnych (np. na podstawie wydanej przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta decyzji – art. 34 ustawy o odpadach lub własnych działań gminy) są przekazywane za pośrednictwem punktu zbierania pojazdów do stacji demontażu oraz są pozbawione wszystkich cieczy i innych niebezpiecznych elementów są klasyfikowane pod kodem 16 01 06, a jeżeli w dalszym ciągu je zawierają, to pod kodem 16 01 04*. Pojazdy wycofane z eksploatacji powinny być przekazywane do stacji demontażu pod tym samym kodem, pod jakim były przyjęte do punktu zbierania pojazdów.

Stacje demontażu

0. Pojazdy wycofane z eksploatacji przyjmowane do stacji demontażu:

Pojazdy wycofane z eksploatacji są przyjmowane do stacji demontażu pod kodem 16 01 04*. W przypadku pojazdów, które uległy zniszczeniu wskutek zdarzeń losowych lub które zostały częściowo zdemontowane w wyniku nielegalnego demontażu, a wskutek działań inspekcyjnych i kontrolnych (np. na podstawie decyzji GIOŚ w zakresie nielegalnego międzynarodowego przemieszczania odpadów, wydanej przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta decyzji na podstawie art. 34 ustawy o odpadach lub własnych działań gminy) są przekazywane do stacji demontażu oraz są pozbawione wszystkich cieczy i innych niebezpiecznych elementów są klasyfikowane pod kodem 16 01 06, a jeżeli w dalszym ciągu je zawierają, to pod kodem 16 01 04*.

I. Usunięcie z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów i substancji niebezpiecznych, w tym płynów:

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie minimalnych wymagań dla stacji demontażu oraz sposobu demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji demontaż pojazdów prowadzi się w sposób polegający na:

1) usunięciu:

- paliw i płynów eksploatacyjnych, chyba że znajdują się one w przedmiotach wyposażenia lub w częściach przeznaczonych do ponownego użycia, czyli:
 - ✓ oleju napędowego (13 07 01*),
 - ✓ benzyny (13 07 02*),
 - ✓ gazu płynnego (13 07 03*),
 - ✓ oleju silnikowego (13 02 05*, 13 02 06*, 13 02 08*, w zależności od rodzaju – mineralne, syntetyczne, inne),
 - ✓ oleju przekładniowego (13 02 05*, 13 02 06*, 13 02 08*, w zależności od rodzaju – mineralne, syntetyczne, inne),
 - ✓ oleju do przekładni hydraulicznych (13 02 05*, 13 02 06*, 13 02 08*, w zależności od rodzaju – mineralne, syntetyczne, inne),
 - ✓ oleju hydraulicznego (13 01 10*, 13 01 11* i 13 01 13*, w zależności od rodzaju – mineralne, syntetyczne, inne),
 - ✓ płynu chłodzącego, płynu ze spryskiwaczy zawierającego substancje niebezpieczne (16 01 14*),
 - ✓ płynu odmrażającego, płynu zapobiegającego zamarzaniu, płynu ze spryskiwaczy niezawierającego substancji niebezpiecznych (16 01 15),
 - ✓ płynu hamulcowego (16 01 13*),
- czynnika chłodniczego z układu klimatyzacyjnego za pomocą specjalnego urządzenia, bądź zlecenie tej operacji wyspecjalizowanej firmie (14 06 01*),

Uwaga: dopuszcza się łączne gromadzenie olejów silnikowych, przekładniowych, hydraulicznych i do przekładni hydraulicznych – w takim przypadku odpady te klasyfikuje się pod kodem 13 02 08*;

2) wymontowaniu:

- filtra oleju (16 01 07*),
- akumulatora (kwasowo-ołowiowy, w tym żelowy 16 06 01*, niklowo-kadmowy 16 06 02*, niklowo-metalowo-wodorkowy i litowo-jonowy 16 06 05),
- zbiornika z gazem bez jego opróżnienia (16 01 21*), bądź po usunięciu gazu ze zbiornika za pomocą specjalnego urządzenia (16 01 16),
- katalizatora spalin (16 08 01, 16 08 02* i 16 08 03),
- kondensatorów z pojazdów wyprodukowanych przed dniem 1 stycznia 1986 r. (16 01 09*),
- elementów zawierających rtęć (16 01 08*),

Uwaga: kondensatory z pojazdów wyprodukowanych przed dniem 1 stycznia 1986 r. i elementy zawierające rtęć należy obowiązkowo wymontowywać z pojazdu wycofanego z eksploatacji, jeżeli w informacji dotyczącej sposobu demontażu, przygotowanej na podstawie art. 9 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, zostały wskazane miejsca ich lokalizacji i sposób ich demontażu;

- 3) wymontowaniu elementów zawierających materiały wybuchowe (16 01 10*) lub unieszkodliwieniu elementów zawierających materiały wybuchowe poprzez ich wyzwolenie w sposób elektryczny lub mechaniczny wewnątrz pojazdu (*powstałe odpady są elementem pozostałości po demontażu*) lub na zewnątrz pojazdu (16 01 22).

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 2 czerwca 2010 r. w sprawie listy materiałów, przedmiotów wyposażenia i części pojazdów, które mogą zawierać ołów, rtęć, kadm oraz sześciowartościowy chrom (Dz. U. Nr 117, poz. 785) rtęć jest dopuszczona w lampach wyładowczych do reflektorów w pojazdach homologowanych przed dniem 1 lipca 2012 r. oraz częściach zamiennych do tych pojazdów oraz w lampach fluorescencyjnych wskaźników deski rozdzielczej w pojazdach homologowanych przed dniem 1 lipca 2012 r. oraz częściach zamiennych do tych pojazdów. Elementy te mają być oznakowane lub rozpoznawalne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (iv) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, z późn. zm.).

Uprzednio, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 4 października 2005 r. w sprawie listy materiałów, przedmiotów wyposażenia i części pojazdów, które mogą zawierać ołów, rtęć, kadm oraz sześciowartościowy chrom (Dz. U. Nr 200, poz. 1653), które weszło w życie z dniem 13 października 2005 r., a zostało uchylone z dniem 16 lipca 2010 r., rtęć była dopuszczona w lampach samowyładowczych, wyświetlaczach deski rozdzielczej oraz masie jednorodnego materiału do 0,1%.

II. Wymontowanie z pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmiotów wyposażenia i części nadających się do ponownego użycia

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 28 lipca 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla stacji demontażu oraz sposobu demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 143, poz. 1206, z 2007 r. Nr 128, poz. 892 oraz z 2010 r. Nr 198, poz. 1317) demontaż pojazdów prowadzi się w sposób polegający na wymontowaniu przedmiotów wyposażenia i części przeznaczonych do ponownego użycia, czyli takich przedmiotów wyposażenia i części, które faktycznie nadają się i mogą być ponownie użyte.

Przykłady przedmiotów wyposażenia i części nadających się do ponownego użycia:

- zespoły sterowane mechanicznie bardzo często używane typu przełączniki, skrzynie biegów,
- urządzenia pracy ciągłej: alternatory i rozruszniki, silniki wycieraczek,
- elementy często uszkodzane przy stłuczkach: zderzaki, chłodnice, maska silnika, kłapa tyłu, szyby (spełniające wymagania), kompletne drzwi (z szybami i elementami mechanicznego lub elektrycznego ich podnoszenia),
- elementy, które z uwagi na stan dróg ulegają uszkodzeniu szczególnie często: koła,
- elementy niezbędne do uzyskania potwierdzenia sprawności w przeglądach, czyli lampy przednie, lampy tylne, lusterka zewnętrzne.

Należy jednocześnie pamiętać o rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 28 września 2005 r. w sprawie wykazu przedmiotów wyposażenia i części wymontowanych z pojazdów, których ponowne użycie zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego lub negatywnie wpływa na środowisko (Dz. U. Nr 201, poz. 1666). Wymontowane z pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmioty wyposażenia i części, wskazane w w/w rozporządzeniu, należy klasyfikować jako odpady. Wspomniane rozporządzenie Ministra Infrastruktury stanowi transpozycję art. 7 ust. 1 dyrektywy 2000/53/WE, która została wydana na podstawie art. 175 TWE, tj. odnoszącego się do kwestii środowiskowych, a w takim przypadku państwo członkowskie może wydać przepisy zaostrzające wymagania. Konstrukcja prawna zastosowana w tym przypadku jest analogiczna jak dla substancji

stwarzających szczególne zagrożenie dla środowiska, do których zalicza się m.in. azbest i PCB (art. 160 ust. 1 Poś zabrania m.in. wykorzystywania tych substancji, tak jak art. 66 ust. 4 ustawy – Prawo o ruchu drogowym zabrania stosowania wspomnianych części w pojazdach), które w oparciu o definicję odpadów są traktowane jako odpady (nakaz pozbycia się).

*Wymontowane przedmioty wyposażenia i części nadające się do ponownego użycia (po stwierdzeniu przez prowadzącego stację demontażu, w oparciu o ocenę ich przydatności, że nadają się do ponownego użycia) są traktowane jako produkty, a nie jako odpady. Należy zauważyć, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, z późn. zm.) była przyjęta przed wejściem w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. WE L 312 z 22.11.2008, str. 3), czyli kiedy nie było odrębnego procesu odzysku, jakim jest obecnie przygotowanie do ponownego użycia (wprowadzone do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.) z dniem 1 stycznia 2012 r., ale niewprowadzone do ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, z późn. zm.). Z tego względu, ustawę o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji należy traktować jako *lex specialis* i w/w wymontowane przedmioty wyposażenia oraz części nadające się do ponownego użycia traktować jako produkty, dla których w ewidencji odpadów, zbiorczym zestawieniu danych o odpadach i rocznym sprawozdaniu o pojazdach wycofanych z eksploatacji nie przyporządkuje się kodów odpadów, tzn. w karcie ewidencji pojazdów wycofanych z eksploatacji w części „Przetwarzanie”, jeżeli w danym miesiącu zostały wymontowane z pojazdów wycofanych z eksploatacji w/w przedmioty wyposażenia i części nadające się do ponownego użycia ich masę wpisuje się do kolumny „Masa przeznaczonych do ponownego użycia przedmiotów wyposażenia i części (Mg)”, a pozostałych kolumnach wstawia się kreski, natomiast w dziale 7 zbiorczego zestawienia danych o odpadach nie ujmuje się w/w przedmiotów wyposażenia i części nadających się do ponownego użycia w części „Odpady powstające podczas procesu odzysku lub unieszkodliwiania”, a w rocznym sprawozdaniu o pojazdach wycofanych z eksploatacji w/w przedmiotów wyposażenia i części nadających się do ponownego użycia nie uwzględnia się w dziale 2.1., tylko w dziale 2.2. i odpowiednio w dziale 5.*

III. Wymontowanie z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów nadających się do odzysku lub recyklingu

- A. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 28 lipca 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla stacji demontażu oraz sposobu demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 143, poz. 1206, z 2007 r. Nr 128, poz. 892 oraz z 2010 r. Nr 198, poz. 1317) demontaż pojazdów prowadzi się w sposób polegający na wymontowaniu:
- szyb (16 01 20),
 - opon (16 01 03),
 - części zawierających metale nieżelazne, jeżeli nie są one oddzielane w następującym po demontażu procesie strzępienia, np. gaźniki, felgi aluminiowe (16 01 18),
 - nadających się do recyklingu dużych części z tworzyw sztucznych, w szczególności zderzaków, desek rozdzielczych i pojemników na płyny, jeżeli części te nie będą oddzielane w procesie strzępienia w taki sposób, aby mogły być poddawane procesom recyklingu (16 01 19).
- B. Jeżeli prowadzony jest tzw. głęboki demontaż, to znaczy jest wymontowywanych więcej elementów niż wskazane w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 28 lipca 2005 r. sprawie minimalnych wymagań dla stacji demontażu oraz sposobu demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji, to jeżeli wymontowywane są elementy składające się głównie z metali żelaznych, np. silniki samochodowe, skrzynie biegów, całe zestawy

napędowe, rozruszniki, alternatory, tylni most, rama pojazdu, zawieszenie, to klasyfikuje się je pod kodem kod 16 01 17. Należy pamiętać, że w w/w rozporządzeniu jako obligatoryjne jest wskazane nie tylko usunięcie płynów i elementów niebezpiecznych, ale działania opisane powyżej w pkt I, II i IIIA.

Ponadto mogą być wymontowywane:

- ✓ zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne (16 02 14),
- ✓ inne elementy szklane (16 01 20),
- ✓ pianka poliuretanowa i inne elementy z tworzyw sztucznych, np. tapicerka, pokrowce, (16 01 19),
- ✓ odpady gumowe – poza oponami (16 01 99),
- ✓ wiązki elektryczne (16 01 22).

C. Dalszy demontaż wymontowanych elementów

Wymontowane z pojazdu wycofanego z eksploatacji elementy mogą być, jako dalsza część procesu technologicznego demontażu pojazdu wycofanego z eksploatacji, poddawane dalszemu demontażowi. W decyzji wydanej prowadzącemu stację demontażu powinien być opisany cały proces technologiczny (całość stanowi proces R15). W ewidencji odpadów (karcie ewidencji pojazdów wycofanych z eksploatacji), a w konsekwencji w zbiorczym zestawieniu danych o odpadach oraz rocznym sprawozdaniu o pojazdach wycofanych z eksploatacji, należy wpisać kody odpadów, które powstają w wyniku całego procesu technologicznego (a nie poszczególnych jego etapów). W wyniku „bezpośredniego” demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji powstają odpady z grup 13 i 16, a gdy wymontowane elementy są poddawane dalszemu demontażowi, to mogą powstawać również odpady z grupy 19.

Przykłady dalszego demontażu wymontowanych elementów:

- w przypadku posiadania urządzeń do separacji olejów z filtra, gdy prowadzona jest separacja, to powstają odpady o kodach: 13 02 08* (oleje) i 16 01 17 (pozostałość),
- jeżeli ze zbiornika z gazem, zostanie usunięty gaz (do innego pojemnika) i zostanie usunięty zawór (16 01 18), to po odbezpieczeniu zgodnie z normą huty (np. rozcięciu zbiornika na pół lub wywierceniu w zbiorniku dwóch otworów o minimalnych wymiarach 40x40 mm), powstają z niego odpady o kodzie 16 01 17,
- w przypadku katalizatora, jeżeli obudowa wykonana z metali żelaznych zostanie oddzielona od wkładu katalizatora, to powstają odpady o kodach 16 01 17 (obudowa) i odpady o pierwotnym kodzie (wkład katalizatora, czyli 16 08 01, 16 08 02* i 16 08 03),
- jeżeli demontowane są silniki samochodowe, to wymontowane z nich elementy o przewodze metali nieżelaznych, np. głowice silnika, aluminiowe bloki silnika, są klasyfikowane pod kodem 16 01 18, a pozostałość pod kodem 16 01 17,
- odpady powstałe z wiązek elektrycznych (16 01 22) w wyniku oddzielenia miedzianego drutu od osłonki, są klasyfikowane pod kodami 16 01 18 (druć miedziany) o 16 01 19 (osłonka z tworzywa sztucznego); jeżeli będą przetwarzane równocześnie wiązki pochodzące z innych źródeł, to powstające odpady należy klasyfikować odpowiednio pod kodami: 19 12 03 i 19 12 04,
- jeżeli z wymontowywanych elementów pojazdów wycofanych z eksploatacji wydzielane są odpady o przewodze jednego materiału (innego niż metale żelazne, nieżelazne, tworzywa sztuczne lub szkło), to są one klasyfikowane w podgrupie 19 12, np. elementy drewniane – w zależności od właściwości – pod kodem 19 12 06* lub 19 12 07, tekstylia – pod kodem 19 12 08.

IV. Pozostałość po demontażu pojazdu wycofanego z eksploatacji:

Pozostałość po przeprowadzeniu demontażu pojazdu wycofanego z eksploatacji klasyfikuje się pod kodem: ex 16 01 17 pozostałości z pojazdu wycofanego z eksploatacji przeznaczone do strzępienia. Te odpady, przy obliczaniu poziomów odzysku i recyklingu, są rozliczane na podstawie próby strzępienia, niezależnie od tego, czy odpady te są przekazywane do strzępienia bezpośrednio, czy za pośrednictwem innego posiadacza odpadów.

Jeżeli karoseria (jej elementy) jest wykonana z aluminium, to wydzielone aluminium jest klasyfikowane pod kodem 16 01 18, a pozostałość pod kodem ex 16 01 17 pozostałości z pojazdu wycofanego z eksploatacji przeznaczone do strzępienia.

Odpady o w/w kodzie, jeśli pozostają po demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji, powinny być ujęte w karcie ewidencji pojazdów wycofanych z eksploatacji, zbiorczym zestawieniu danych o odpadach i rocznym sprawozdaniu o pojazdach wycofanych z eksploatacji.

V. Inne czynności prowadzone w stacji demontażu – przykłady:

- A. Przygotowanie do odzysku lub unieszkodliwiania polegające na cięciu lub zgniataniu, np. przy użyciu prasożyc lub paczkowarki. Dopuszcza się przetwarzanie pozostałości z pojazdu wycofanego z eksploatacji przeznaczone do strzępienia (ex 16 01 17) np. z pozostałościami z przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, opakowaniami metalowymi, przeznaczonymi do strzępienia – wówczas całość odpadów jest klasyfikowana pod kodem ex 19 12 02 odpady metali przeznaczone do strzępienia. Przy obliczaniu poziomów odzysku i recyklingu uwzględnia się masę pozostałości z pojazdu wycofanego z eksploatacji przeznaczonych do strzępienia (ex 16 01 17), czyli masę tych odpadów przed procesem, w wyniku którego powstają odpady oznaczone kodem ex 19 12 02. Odpady te (ex 16 01 17) są rozliczane próbą strzępienia. Dopuszcza się również przetwarzanie odpadów metali nieżelaznych (16 01 18) np. z odpadami metali nieżelaznych pochodzących z innych źródeł – wówczas całość jest klasyfikowana pod kodem 19 12 03.
- Działanie to musi być ujęte w decyzji i w ewidencji – w karcie ewidencji odpadów.*

Strzępiarki

Pochodzące z pojazdów wycofanych z eksploatacji pozostałości do strzępienia są przyjmowane do strzępiarki jako odpady o kodzie ex 16 01 17 pozostałości z pojazdu wycofanego z eksploatacji przeznaczone do strzępienia (bezpośrednio po demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji) i ex 19 12 02 odpady metali przeznaczone do strzępienia (będące mieszaniną zanieczyszczonych odpadów metalicznych różnego pochodzenia).

W wyniku strzępienia powstają odpady z podgrupy 19 10, w szczególności:

- ✓ odpady żelaza i stali (19 10 01),
- ✓ odpady metali nieżelaznych (19 10 02),
- ✓ lekka frakcja i pyły zawierające substancje niebezpieczne (19 10 03*),
- ✓ lekka frakcja i pyły niezawierające substancji niebezpiecznych (19 10 04).

Jeżeli w wyniku strzępienia są wydzielane odpady palne, to klasyfikuje się je pod kodem ex 19 10 06 odpady palne.

Jeżeli w wyniku strzępienia są wydzielane frakcje: tworzyw sztucznych i szkła, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 października 2010 r. w sprawie próby strzępienia odpadów z pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 198, poz. 1319), to należy je klasyfikować w podgrupie 19 12, tj:

- odpady tworzyw sztucznych (19 12 04),
- odpady szkła (19 12 05),

a frakcję pozostałości jako 19 10 05* lub 19 10 06 – w zależności od wykazywanych przez nią właściwości.